

Week 1 van de Derde Wereldoorlog

Inleiding

In mijn [artikel](#) over de logica van de oorlog tussen Iran en het Westen betoog ik dat we op het punt staan getuige te zijn van een dramatische transformatie in de wereldgeschiedenis, vergelijkbaar met de transformaties die plaatsvonden als gevolg van de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Het artikel werd geschreven op vrijdag 20 februari 2026. De volgende dag brak de oorlog uit.

Ik sloot mijn artikel af met de volgende stelling: *"Wat is beter voor de vrede op de lange termijn in de wereld: een totale oorlog om het Amerikaanse imperialisme en zionisme te verslaan, of eindeloze dreigingen, gepraat en periodieke aanvallen op Iran van binnenuit en van buitenaf? De wereld die uit de as van de oorlog zal herrijzen, is er een waarin de zionistische staat Israël ophoudt te bestaan, Amerika zijn status als supermacht heeft verloren en China, Rusland en Iran hopelijk de wereld naar een vreedzame, welvarende en rechtvaardige toekomst zullen leiden."*

Vanaf deze bijdrage zal ik wekelijks een analyse geven van de stand van zaken in de wereld in de oorlog die mogelijk een einde zal maken aan alle oorlogen. Mijn analyses baseer ik op materiaal dat ik dagelijks verzamel uit verschillende bronnen, waaronder militaire specialisten. Ik raad aan de analyses van Mohammad Marandi te volgen, hoogleraar aan de Universiteit van Teheran, die uitstekende analyses geeft van de oorlog en de ontwikkelingen in West-Azië. Ik beheer zijn [website](#), waar ik al zijn YouTube-video's publiceer die ik kan vinden.

Wat voor soort oorlog?

Het is belangrijk om de aard van de oorlog te begrijpen. De eerste oorlog tegen de Islamitische Revolutie in Iran begon negen maanden na de overwinning in 1979. Onder leiding van Saddam Hoessein Irak en gesteund door het Westen en de Sovjet-Unie, creëerde deze oorlog een verwoestende situatie voor Iran. Het was een overlevingsstrijd die acht jaar duurde en honderdduizenden Iraniërs het leven kostte.

De twaalfdaagse oorlog van vorig jaar was een herijkingsoorlog. Iran werd aangevallen in een bliksemoorlog waar het zich niet op had voorbereid en waarop het moest reageren om ruimte te creëren voor de herstructurering van zijn leger ten behoeve van zijn langetermijndoelen: de eliminatie van de Amerikaanse aanwezigheid in West-Azië en de afschaffing van de apartheidsstaat Israël.

De huidige oorlog is voor Iran geen overlevingsstrijd. Iran heeft zich decennialang voorbereid op de vorige oorlog met het Westen. Dit is een bevrijdingsoorlog en een dekolonisatieoorlog. En vanwege dit karakter van de oorlog reiken de gevolgen verder dan een beperkte militaire confrontatie.

Wie zijn de partijen in deze dekolonisatieoorlog?

De partij van de kolonistoren

Historisch gezien zijn er twee partijen in deze dekolonisatieoorlog: de partij van de kolonistoren en de partij van verzet tegen de kolonisatie. De partij van de kolonistoren bestaat uit de volgende staatsactoren:

- De Amerikaanse overheid. Ik heb het niet over de regering-Trump. Ik heb het over het militair-industrieel complex (MIC) dat de Republikeinen en Democraten financiert. Er zijn anti-oorlogsgezinde Democraten en anti-oorlogsgezinde Republikeinen, maar zodra ze aan de macht zijn, scharen ze zich achter het MIC. Vergeet niet dat Trump

de anti-oorlogskandidaat was die belofde een einde te maken aan alle Amerikaanse oorlogen. Hun uiteindelijke doel is de herkolonisatie van de wereld.

- De Israëliëse regering. Nogmaals, het maakt niet uit of het de rechtse Netanyahu is of een andere linkse president. Hun uiteindelijke doel is het behoud van de apartheidsstaat Israël en de uitbreiding ervan naar een Groot-Israël.
- De cliëntstaten van de VS in West-Azië: de familiëdictaturen in de Golfregio, de staten die afhankelijk zijn van de financiering van hun leger door de VS (Egypte, Pakistan, Jordanië, enz.), en NAVO-lid Turkije. Hun doel is het beschermen van de Amerikaanse ambitie tot herkolonisatie.
- De westerse regeringen die deel uitmaakten van het koloniale rijk en hun leiderschap aan de VS hebben verloren, steunen de VS.

Daarnaast zijn er niet-statelijke actoren die de partij van de kolonisator steunen, met name de verwesterde media die het verhaal van regimeverandering in Iran promoten, en de voorstanders in sociale bewegingen die dit verhaal uitdragen:

- De extreemrechtse Pahlavi-aanhangers in de Iraanse diaspora.
- De seculiere activisten die vrouwenrechten en homorechten gebruiken om regimeverandering in Iran te bewerkstelligen.

De partij van het verzet tegen de kolonisatie

De partij van het verzet tegen de kolonisatie bestaat uit de volgende staatsactoren die de kolonisator daadwerkelijk militair bestrijden of hebben bestreden:

- Iran is momenteel de belangrijkste militaire speler.
- Na Iran is Jemen de belangrijkste staatsactor.
- Cuba kent een lange traditie in de strijd tegen het kolonialisme en bevindt zich momenteel in de moeilijkste periode van zijn moderne geschiedenis.
- Rusland en China hebben historisch gezien de antikoloniale beweging gesteund. Rusland vecht tegen de VS aan de grens met Oekraïne. China wordt bedreigd met een militaire confrontatie over Taiwan. Momenteel steunen ze Iran met inlichtingen en wapensystemen.
- Afghanistan en de Democratische Volksrepubliek Korea hebben oorlogen gevoerd tegen de VS en zouden Iran kunnen steunen bij een escalatie.

Daarnaast zijn er nog niet-statelijke actoren.

- De as van verzet in West-Azië: de Palestijnse verzetsbewegingen, Hezbollah en de verzetsbewegingen in Irak.
- De anti-imperialistische massa's in het mondiale Zuiden, die slachtoffer zijn van het kolonialisme en onderdrukt worden door hun regeringen die door het Westen worden gesteund.
- De anti-imperialistische beweging in het mondiale Noorden bestaat uit twee delen:
 - De wankelende anti-oorlogsbeweging die ook een regimeverandering in Iran bepleit, maar tegen oorlog is. Dit is een onbetrouwbaar onderdeel van de anti-imperialistische beweging, die regimeverandering zal omarmen vanwege vrouwenrechten en LGBT-rechten. Uiteindelijk zullen ze ofwel zwijgen en geïntimideerd zijn, ofwel openlijk de partij van de kolonisator steunen. Ze zijn allemaal voor Palestina, maar niet ter verdediging van de enige staat die consequent het Palestijnse verzet heeft gesteund en daar nu de prijs voor betaalt. Ze zijn geïntimideerd door de media die de geest van de mensen in het mondiale Noorden hebben gekoloniseerd.
 - De consistente anti-oorlogsbeweging die Iran erkent als een anti-imperialistische kracht en zijn rol in de dekolonisatie van de wereld.

De resultaten van week 1

Israël en de VS begonnen de oorlog; Iran zal bepalen wanneer deze eindigt.

Westerse militaire analisten waren verrast door de militaire macht van Iran op een ongekenne schaal. Iran heeft Amerikaanse militaire bases in de regio vernietigd. Ze

vallen onophoudelijk Israëlische militaire installaties en steden in bezet Palestina aan. En ze staan voor een lange oorlog.

De VS en Israël bombarderen Iran in de hoop dat de islamitische regering en haar instellingen zouden instorten en dat de bevolking de straat op zou gaan om zich tegen de revolutie te keren. Het tegenovergestelde is gebeurd. Miljoenen Iraniërs zijn de straat op gegaan om te protesteren tegen de VS en Israël en hun revolutionaire regering te steunen. De marteldood van Ayatollah Ali Khamenei heeft deze steun alleen maar versterkt.

Trump hoopte op een korte oorlog met weinig slachtoffers. De eerste week heeft echter aangetoond dat, hoewel Israël en de VS de oorlog begonnen, het Iran is dat zal bepalen wanneer en hoe de oorlog eindigt.

De militaire situatie

Voorlopig is dit een raketoorlog. Israël en de Arabische staten met Amerikaanse bases beschikken over dure verdedigingssystemen die kostbare raketten afvuren om inkomende drones en raketten uit Iran te vernietigen. Al in de eerste week raken hun verdedigingsraketten snel op. In de komende weken zullen Israël en de Amerikaanse bases niets meer kunnen doen tegen de inkomende Iraanse raketten. Het aantal doden zal snel oplopen en er zullen steeds meer Amerikaanse lijkzakken terugkeren. De Amerikanen melden enkele doden. Iran spreekt over honderden dode Amerikaanse soldaten op hun bases in de regio. Iran heeft een wapenvoorraad die hen jarenlang kan bevoorraden. De wapenvoorraden van Israël en de VS raken uitgeput.

De afbraak van koloniale censuur

Israël heeft een totale censuur ingesteld op berichtgeving over de oorlog in Israël. Iran heeft internationale journalisten uitgenodigd om Iran te bezoeken en verslag te doen van de oorlog. Een sprekend voorbeeld is CNN. Op 3 maart arresteerde Israël twee Turkse journalisten van CNN omdat ze over de oorlog berichtten. In Iran wordt een CNN-journalist uitgenodigd om verslag te doen, maar wel onder censuur. Hij rijdt urenlang van de grens naar Teheran, zonder enige censuur. Hij zoekt naar tekenen van een ineenstorting van het systeem. Maar alle winkels zijn open. De winkels zijn goed bevoorrad, zelfs met verse producten zoals fruit en groenten. Er staan geen lange rijen bij de benzinstations. Je ziet nergens paniek. In Teheran zie je de verwoesting door de bombardementen, maar ook daar heerst geen paniek en zijn de winkels open. Er is geen sprake van een dreigende ineenstorting.

Wat zegt dit ons? In week 2 verliest het Westen de mediaoorlog al. Beelden van de verwoesting van Tel Aviv en andere steden zijn te vinden op sociale media en niet in de reguliere media. Steeds meer mensen wenden zich tot alternatieve media voor hun informatie, en daar verliest het Westen de mediaoorlog.

De escalatieladder

We zitten nog maar in week 1 en we zien nu al hoe de escalatie zich zal ontwikkelen. In Libanon werd Hezbollah in de westerse media doodverklaard. In week 1 hebben ze zich echter in de oorlog gemengd. Israël wil Libanon binnenvallen en de controle overnemen, maar Hezbollah vernietigt hun tanks.

Jemen heeft zich nog niet aangesloten. De escalatie van de oorlog wordt aangestuurd door Iran. Niet iedereen sluit zich tegelijkertijd aan.

Er is nog een andere dimensie in de escalatie. In Pakistan bestormden tientallen mensen na de marteldood van Khamenei het Amerikaanse consulaat. Tientallen mensen kwamen om het leven. Dit soort acties van de bevolking zullen de komende weken steeds vaker voorkomen in West-Azië, totdat het een patroon wordt.

De verwachtingen voor week 2

Zal Bahrein vallen?

Een belangrijk land om in de gaten te houden in de komende weken is Bahrein. In week 1 heeft Iran de Amerikaanse Vijfde Vloot aangevallen, die haar hoofdkwartier in Bahrein heeft. Het operationele gebied van deze vloot omvat bijna 2,5 miljoen vierkante mijl wateroppervlakte, waaronder de Arabische Golf, de Rode Zee, de Golf van Oman en delen van de Indische Oceaan. Het operationele bereik strekt zich uit over 21 landen, waaronder drie cruciale knelpunten: de Straat van Hormuz, het Suezkanaal en de Straat van Bab el-Mandeb aan de zuidpunt van Jemen. Het commando speelt een centrale rol in maritieme veiligheidsoperaties en de bescherming van scheepvaartroutes. Iran heeft het vernietigd. Bahrein is weerloos. De bevolking bestaat voor 80% uit sjiieten, die juichen wanneer een Iraanse raket een doelwit raakt in het land dat wordt geregeerd door een soennitische dictator. Hoe lang zal het duren voordat de sjiieten zich inzetten voor een regimeverandering in Bahrein? Als het land in de komende weken valt, zal dat een krachtige waarschuwing zijn aan andere dictaturen in de Golfregio dat hun tijd is aangebroken om te vertrekken.

De economische impact

Op maandag 2 maart staakte de olieraffinaderij van Ras Tanura, eigendom van Saudi Aramco, de werkzaamheden nadat brokstukken van onderschepte Iraanse drones een kleine brand hadden veroorzaakt.

Op dezelfde dag bombardeerden Iraanse drones een energiecentrale in Ras Laffan van QatarEnergy, 's werelds grootste LNG-producent. QatarEnergy staakte de productie van LNG en andere producten op de getroffen locaties. QatarEnergy stopte ook de productie van enkele producten zoals ureum, polymeren, methanol, aluminium en andere. Een andere drone bombardeerde een watertank van een energiecentrale in Mesaieed.

Op maandag heeft een Iraanse drone de Mussafah-brandstofterminal in het zuidwesten van Abu Dhabi getroffen.

Op dinsdag veroorzaakte een drone een brand bij de olieterminal van Fujairah aan de oostkust van de Verenigde Arabische Emiraten.

Op dezelfde dag bombardeerden Iraanse drones brandstoftanks en een tanker in de haven van Duqm in Oman, wat explosies veroorzaakte. Een andere droneaanval trof de haven van Salalah, waar brandstof en industriële mineralen worden overgeslagen.

Dinsdag verklaarde Iran de Straat van Hormuz gesloten en waarschuwde dat elk schip dat probeerde erdoorheen te varen "in brand gestoken" zou worden. Sindsdien zijn er al meerdere tankers getroffen.

Dit is week 1 en de olieprijs schieten omhoog. De sterke stijging zal zich in week 2 voortzetten en de wereld voorbereiden op een grote economische crisis.

Er komt een verandering in de toon aan.

Trump dacht dat een snelle overwinning mogelijk was. Nu de tweede week aanbreekt met steeds minder verdedigingsraketten en een economische crisis die zich aandient, zal Trump op zoek gaan naar een uitweg. Maar die is er niet. De Arabische staten zullen smeken om een einde aan de aanvallen, en Iran zal een krachtige eis stellen: alle Amerikaanse militaire bases moeten worden ontruimd. Mogelijk al deze week, en zo niet zeker in de komende weken, zullen er oproepen komen voor een sta ceasefire. Die zal er niet komen. De Derde Wereldoorlog is net begonnen.

Sandew Hira

Den Haag

7 maart 2026

www.sandewhira.com

info@sandewhira.com